

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1960	Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης Κυριακὴ 17 Ἰουλίου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ὁ Χριστὸς ἐτίμησε τὴν γυναῖκα

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτὴ, **ἐορτάζει ἡ ἁγία Μαρίνα**. Ἐορτάζουν ναοὶ κτισμένοι πρὸς τιμὴν τῆς, ἐορτάζουν καὶ γυναῖκες ποὺ φέρουν τὸ ὄνομά τῆς.

Τιμοῦμε μία **γυναῖκα**. Ἄλλὰ καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη συχνὰ γίνεται λόγος γιὰ γυναῖκες. Τὸ Εὐαγγέλιο μιλάει γιὰ τὴν **αἰμορροῦσα** (βλ. Μάρκ. 5,24-34), τὴν ὁποία θεράπευσε ὁ Χριστός. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει, ὅτι ἀνάμεσα στὴ γυναῖκα καὶ τὸν ἄντρα δὲν ὑπάρχει διαφορὰ στὴν ἀξία: **ἄντρας καὶ γυναῖκα εἶνε ἴσοι**, ὅ,τι δικαιώματα ἔχει ὁ ἄντρας ἔχει καὶ ἡ γυναῖκα. «*Οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ*», λέει, «*πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*» (Γαλ. 3,28). Τὰ λόγια αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ποῦμε πιὸ ἀπλά, νὰ τὰ «*κάνουμε λιανὰ*».

Δὲν ξέρω οἱ ἄντρες πόσο ἀγαποῦν τὸ Χριστό, ἀλλὰ **οἱ γυναῖκες πρέπει νὰ τὸν ἀγαποῦν περισσότερο**: ἐὰν οἱ ἄντρες τὸν ἀγαποῦν μιὰ φορά, οἱ γυναῖκες πρέπει νὰ τὸν ἀγαποῦν χίλιες φορές. Γιατί; Ὑπάρχει εἰδικὸς λόγος.

Ξέρετε **τί ἦταν ἡ γυναῖκα πρὸ Χριστοῦ**; Ὁ ἄντρας τὴν ἔκανε ὅ,τι ἤθελε: τὴν ἔκλεινε μέσα, δὲν τῆς ἐπέτρεπε νὰ βγῇ. Τὰ παιδιὰ ποὺ γεννοῦσε δὲν τὰ ἐξουσίαζε αὐτὴ ἀλλὰ ὁ ἄντρας: ἂν ἤθελε τὰ σκότωνε. Τὴν ἴδια τὴν κακομεταχειριζόταν, τὴν εἶχε σὰν ζῶο. Τὴν κρατοῦσε ἕνα διάστημα καὶ μετὰ τὴν ἐδιωχνε: ἔπαιρνε ἄλλη, ἄλλη..., ὅσες ἤθελε. Ἔτσι ἡ γυναῖκα ἦταν δυστυχισμένη. Σὲ κάποια μέρη εἶνε ἔτσι ἀκόμη καὶ σήμερα. Στὶς Ἰνδίες π.χ., ποὺ δὲν πίστεψαν ἀκόμα στὸ Χριστό, ἡ γυναῖκα δὲν ἔχει καμμιά ἀξία. Πέθανε ὁ ἄντρας; εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ θαφτῇ μαζί του: δὲν πρέπει νὰ ζῆ, καὶ τὴ θάβουν κοντά του στὸ ἴδιο μνήμα.

Αὐτὴ ἦταν ἡ κατάστασι τῆς γυναῖκας. Πότε ἄλλαξε; **ποιὸς τὴν τίμησε; Μόνον ὁ Χριστός**.

Πῶς ὁ Χριστὸς τίμησε τὴν γυναῖκα;

● **Μὲ τὴν πλάσι τῆς**. Ἡ ἁγία Γραφὴ λέει, ὅτι δὲν ὑπάρχει διαφορὰ στὴν ἀξία: τὸν ἄντρα τὸν ἔπλασε ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ χῶμα (Γέν. 2,7), ἀλλὰ τὴν γυ-

ναῖκα δὲν τὴν ἔπλασε ἀπὸ χῶμα, τὴν ἔπλασε ἀπὸ τὸν ἄντρα. Πῆρε ἕνα τμῆμα ἀπὸ τὸ σῶμα του, γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι συγγενεῦει μὲ τὸν ἄντρα. Ἄλλὰ τὸ τμῆμα αὐτὸ δὲν ἦταν οὔτε ἀπὸ τὸ κεφάλι οὔτε ἀπὸ τὰ πόδια. Δὲν ἦταν ἀπ' τὸ κεφάλι, γιὰτὶ δὲν θέλει νὰ ἔνι ἡ γυναῖκα ἀφέντρα τοῦ ἀνδρός: οὔτε ἦταν ἀπὸ τὰ πόδια, γιὰ νὰ μὴν εἶνε ἡ γυναῖκα σκλάβη καὶ τὴν καταπατᾷ ὁ ἄντρας. Πῆρε τὸ τμῆμα αὐτὸ **ἀπὸ τὴν πλευρά** (ἔ.ἀ. 2,21-22), ποὺ σκεπάζει τὴν καρδιά, γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ εἶνε δίπλα, πλάι του, σύντροφος τοῦ ἀνδρός σὲ ὅλη τὴ ζωὴ, στὴ χαρὰ καὶ στὴ λύπη.

● Τίμησε ὁ Χριστὸς τὴν γυναῖκα **μὲ τὴν ἐνανθρώπησί του**. Μποροῦσε σὰν Θεὸς νὰ μὴ γεννηθῇ ἀπὸ γυναῖκα. Ἄλλωστε οὔτε ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ Ἄδάμ, οὔτε οἱ ἄγγελοι γεννήθηκαν ἀπὸ γυναῖκα. Θὰ μποροῦσε λοιπὸν καὶ ὁ Χριστὸς νὰ ἔρθῃ στὸν κόσμον κατ' ἄλλο τρόπο. Καὶ ὅμως **γεννήθηκε ἀπὸ γυναῖκα**, τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ ἀειπάρθενο Μαρία. Γιατί; Γιὰ νὰ τιμήσῃ τὴν γυναῖκα. Γεννήθηκε ἀπὸ παρθένο, γιὰ νὰ τιμήσῃ τὴν παρθενία: γεννήθηκε ἀπὸ ἀρραβωνιασμένη, γιὰ νὰ τιμήσῃ τὸ γάμο.

● Τίμησε λοιπὸν ὁ Χριστὸς τὴν γυναῖκα. Καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ καὶ οἱ γυναῖκες ἦταν μέχρι τέλους κοντά του, ὅπως οἱ Μυροφόρες, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ οἱ ἄλλες. Καὶ τὸ σπουδαῖο καὶ ἄξιο προσοχῆς εἶνε ὅτι, μετὰ τὴν Ἀνάστασι, **τὸ πρῶτο «Χριστὸς ἀνέστη»** δὲν τ' ἄκουσαν ἄντρες, ὄχι γυναῖκα δέχτηκε πρώτη τὸ χαρμόσυνο μήνυμα. Ἔτσι τίμησε ὁ Χριστὸς τὴν γυναῖκα: γι' αὐτὸ καὶ οἱ γυναῖκες τὸν ἀγάπησαν πολὺ. Μία ἀπὸ αὐτὲς εἶνε καὶ **ἡ ἁγία Μαρίνα** ποὺ ἐορτάζουμε σήμερα. Τί ἦταν ἡ ἁγία Μαρίνα; Ἦταν ἕνα ὦραϊο καὶ πλούσιο κορίτσι 15 - 16 ἐτῶν. Μποροῦσε νὰ πάρῃ τὸν καλύτερο γαμπρό. Καὶ παρουσιάστηκε γαμπρός, ποὺ εἶχε σπίτια χωράφια καὶ δύναμι. Ἄλλ' αὐτὴ εἶπε ὅτι, Παραπάνω ἀπὸ ἀνθρώπους προτιμᾷ τὸ Χριστό. Καὶ ἔμεινε μέχρι θανάτου πιστὴ σ' αὐτόν.

Νὰ λοιπὸν αὐτὸ ποὺ λέει ὁ ἀπόστολος: **δὲν**

ὑπάρχει διαφορά ἀνάμεσα στὴ γυναῖκα καὶ τὸν ἄντρα, εἶνε ἴσοι· κι αὐτὸ πού ὠρισε ὁ Χριστός, αὐτὸ διδάσκει καὶ ἡ ἀγία του Ἐκκλησία.

* * *

Ἄς φύγουμε τώρα, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια κι ἄς ἔρθουμε στὰ σημερινά· νὰ δοῦμε, **σήμερα ἡ γυναῖκα** εἶνε ὅπως λέει ὁ Χριστός; **εἶνε ἴση μὲ τὸν ἄντρα**; Ἐγὼ ἀμφιβάλλω.

Ποῦ θέλετε νὰ πᾶμε; στὴν Ἀθήνα, στὸ Παρίσι, στὴ Νέα Ὑόρκη, σὲ ἄλλες μεγάλες πολιτεῖες; Ἐκεῖ συμβαίνει τὸ ἀντίθετο· ἐκεῖ ἡ γυναῖκα, ὄχι ἡ καλὴ ἀλλὰ ἡ διεφθαρμένη γυναῖκα, αὐτὴ **ἐξουσιάζει τὸν ἄντρα**. Βλέπεις ἐκεῖνον πού κάνει τὸ μεγάλο, τὸ σοφὸ καθηγητὴ πανεπιστημίου ἢ τὸ στρατηγὸ πού τὸν τρέμει ὁ κόσμος, καὶ τὸν κυβερνᾷ μία πόρνη. Δὲν ὑπονοῶ κάποιο ὠρισμένο πρόσωπο, μιῶ γενικά. Ἄν διαβάσετε τὴν ἱστορία, θὰ δῆτε ὅτι πολλές φορές γυναῖκες διεφθαρμένες ἔσερναν ἀπὸ τὴ μύτη ἰσχυροὺς ἄντρες, ὅπως ὁ ἀρκουδιάρης τὴν ἀρκούδα μὲ τὸ χαλκᾶ. Τέτοιες γυναῖκες εἶνε τοῦ διαβόλου ἀφέντρες. Σατανᾶς δὲν ἔκανε τόσο κακὸ στὸν κόσμο ὅσο ἔκανε μία κακὴ γυναῖκα. Μιὰ τέτοια γυναῖκα εἶνε σατανᾶς· χωρίζει ἀντρόγυνα, προκαλεῖ ἐγκλήματα, ἀνατρέπει πολιτεῖες.

Ἄν ὅμως φύγουμε ἀπὸ τὶς μεγάλες πολιτεῖες καὶ γυρίσουμε στὰ χωριά, ἐκεῖ ἡ γυναῖκα, ἡ σεμνὴ γυναῖκα, δὲν εἶνε ἀφέντρα· συχνὰ εἶνε **σκλάβα τοῦ ἄντρα**. Ἐχω περιοδεύσει πολλὰ χωριά ὡς ἱεροκήρυκας καὶ θ' ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα ἀπὸ ὅσα εἶδα.

● Μπαίνοντας σ' ἓνα χωριὸ τί βλέπω· ἓναν ἄντρα καβάλλα στὸ ἄλογο, σὰν ἀφέντη, ἐνῶ ἀπὸ πίσω περπατοῦσε ἡ γυναῖκα φορτωμένη στὴν πλάτη τὰ ξύλα καὶ μὲ τὸ μωρὸ στὴν ἀγκαλιά. Μπράβο, ὠραία εὐγένεια! Στὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς, ὅταν οἱ Γερμανοὶ εἶδαν ἓνα τέτοιο περιστατικό, κατέβασαν τὸν ἄντρα κάτω μὲ τὸ βούρδουλα κι ἀνέβασαν στὸ ζῶο τὴν γυναῖκα.

● Εἶδα σὲ ἄλλο χωριὸ ἄντρες νὰ τεμπελιάζουν στὰ καφφενεῖα παίζοντας κομπολόι, ἐνῶ οἱ γυναῖκες δούλευαν στὰ χωράφια· καὶ τὸ βράδυ νὰ ἔρχεται στὸ σπίτι ὁ ἄντρας καὶ νὰ ζητᾷ μὲ φωνὲς φαῖ ἀπὸ τὴν κατάκοπη γυναῖκα.

● Μιὰ φορὰ γύριζα νύχτα στὴ μητρόπολι καὶ περνώντας ἀπ' τὸ Ἀρμενοχώρι τί νὰ δῶ· τέσσερις ἄνθρωποι μετέφεραν σηκωτὸ ἓναν ἄντρα κι ἀκολουθοῦσε μιὰ γυναῖκα. Φοβήθηκα· θὰ πέθανε, λέω. Σταμάτησα καὶ κατέβηκα. Τί ἦταν, πεθαμένος; Ὁχι. Μακάρι νὰ ἦταν πεθαμένος. Νέος ἄνθρωπος, εἶχε μεθύσει, καὶ τὸν πήγαιναν στὸ σπίτι. Πίσω ἡ νιόπαντρη σύζυγός του ἔκλαιγε· —Ἐτσι μοῦ τὸν φέρνουν κάθε βράδυ...

● Θέλετε ἄλλη σκλάβα; Προχτὲς ἦρθε στὸ γραφεῖο μιὰ γυναῖκα μὲ τέσσερα παιδάκια καὶ μοῦ εἶπε μὲ κλάματα· —Ὁ ἄντρας μου εἶνε στὴ Γερμανία καὶ ἓνα χρόνο τώρα μάταια περιμένω νὰ στείλῃ κανένα μάρκο· δουλεύω δεξιὰ κι ἀριστερὰ νὰ τὰ βγάλω πέρα. Ἐχει μπλέξει μὲ μιὰ Γερμανίδα. Χθὲς ἔλαβα γράμμα κ' ἔγραφε· Μὴν τὸν περιμένεις πιά...

● Ἄλλο παράδειγμα. Πέθανε κάποιος στὸ χωριό, π.χ. ὁ πατέρας; —στὴν Πρέσπα τό'χουν αὐτὸ τὸ κακό— γυναῖκα καὶ κορίτσι δὲν πατάει στὴν ἐκκλησία. Λὲς καὶ εἶνε ἄλλος ἄνθρωπος ἢ γυναῖκα, λὲς καὶ ἡ ἐκκλησία εἶνε μόνο γιὰ τοὺς ἄντρες καὶ ὄχι καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες.

● Θέλετε ἄλλο ἀκόμη χειρότερο; Μιὰ γυναῖκα ἔκλαιγε στὴ μητρόπολι. —Τί ἔχεις; —Τὴ νύχτα ὁ ἄντρας μου μ' ἔδιωξε ἀπ' τὸ σπίτι. —Γιατί; ἔκανες κανένα κακό; —Ὁχι, μόνο τοῦ εἶπα «εἶμαι ἔγκυος». —Θὰ πᾶμε αὔριο στὴν κλινική, λέει, νὰ τὸ ρίξῃς. —Ὁχι, δὲν τὸ ρίχνω... Καὶ πάνω ἐκεῖ πιαστήκαμε, μοῦ δίνει μιὰ κλωτσιὰ καὶ μὲ πέταξε ἔξω... Ποῦ καταντήσαμε!

Εἶχα πάει στὶς Πρέσπες, στὸ Βροντερό, καὶ μιλοῦσα σὲ λίγους τσοπάνηδες. Τὴν ὥρα ἐκείνη συνέπεσε νὰ ῥθῆ ἐκεῖ μὲ ἐλικόπτερο ὁ στρατηγὸς ἀπὸ τὴν Κοζάνη. —Ἐλα ἐδῶ, στρατηγέ, λέω· πὲς μας τὴν καταγωγή σου —κι ἀκούγανε οἱ χωριάτες. —Ὁ πατέρας μου ἦταν φτωχαδάκι, ἐλιὲς φύτευε καὶ κλάδευε ἀμπέλια. —Πόσα παιδιά εἶχε; —Δώδεκα. —Καὶ τί σειρὰ ἔχεις ἐσύ; —Τελευταῖος, δωδέκατος! Κατάλαβες; Τὰ παιδιά εἶνε σὰν τὰ λαχεῖα. Κι ὁ ἄλλος, ἀντὶ νὰ χαρῆ καὶ νὰ δοξάσῃ τὸ Θεό, πέταξε ἔξω τὴν γυναῖκα του γιὰτὶ ἔχει παιδί. Τὰ παιδιά εἶνε εὐλογία.

* * *

Σκλάβα ἢ γυναῖκα, ἀγαπητοί μου, καὶ **ἀντικείμενο αἰσχροῦς ἐκμεταλλεύσεως**, εἶτε στὸ γάμο εἶτε ἔξω ἀπ' τὸ γάμο. Στὸ γάμο, ὅσο τίμια κ' ἐργατικὴ καὶ ἂν εἶνε, ἂν δὲν ἔχη **προῖκα** δὲν μπορεῖ νὰ παντρευτῆ. Ἀλλὰ ὁ ἄτιμος καὶ διεφθαρμένος κόσμος δὲν σκέπτεται γάμο· μὲ μύριους σατανικοὺς τρόπους, ὅπως π.χ. τὰ ἄθλια **καλλιστεῖα**, ἔγδυσε τὴν γυναῖκα καὶ ἐμπορεύεται τὴ σάρκα της, σὰν τὸ χασάπη πού κρεμάει τὰ κρέατα στὸ τοιγγέλι. Διαμαρτυρηθήκαμε — ἀγωνιστήκαμε ἐναντίον αὐτῶν, καὶ γι' αὐτὸ μᾶς εἶπαν τρελλούς. Ἀλλὰ μιὰ προφητεία τὸ εἶπε· ὅταν δῆτε τὴν γυναῖκα νὰ περπατῆ ἔξω γυμνὴ, ἔρχεται τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

Ὁ Χριστὸς τίμησε τὴν γυναῖκα, ἡ Ἐκκλησία ἀνέδειξε ἅγιες γυναῖκες ὅπως ἡ ἀγία Μαρίνα. Καὶ μὲ τὴ σημερινὴ ἑορτὴ διδάσκει γυναῖκες καὶ ἄντρες **νὰ ζοῦμε ὅλοι μὲ καθαρότητα καὶ τιμὴ**.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**